

rosolymis stupefacta, eos admirari & venerari visa est) extitisse in Syria & Iudæa præsertim crediderim, veluti circa annum à Christo passò 400. quæ fuit ætas monachorum fœcundissima, vt scribit Socrat. libro 6. cap. 7. Tunc enim certatim quisque in precio haberi studuit, & monachi nouas in dies professionis regulas excogitare cœperunt. Vnde *Σηλίδου*, & Armentarii monachi exorti. Meminerunt verò ante hæc tempora Hieronymus & Egesippus festi Nudipedalium, sed illud inter Iudæos obseruabatur mense septimo. Meminit etiam Tertullian. in Apologet. cap. 40. sed ab ethnicis fiebat. Vt hi hæretici nihil aliud quàm veterem Iudaismum & Paganismum coniunxisse inuexissèque dici possint, & in iis ipsis rebus christianam pietatem collocasse, quod planè blasphemum est. Hæc tamen heresin hodie profitentur cordigeri & Frânciscani, qui dicuntur superbè Maioris obseruantie. Sed superstitio nihil pensi habet, modò se sua que tueatur & commendet hominibus. Verba verò Tertulliani sunt hæc, Denique cùm ab imbribus æstiuæ, hyberna suspendunt, & annus in cura est, vos quidem quotidie pasti, statimque pransuri balneis & cauponis & lupanaribus operati, Aquilicia Ioui immolatitio, Nudipedia populo denunciatis, &c. Quæ omnia pulchrè cum monachorū moribus conueniunt. Sed ad alios notiorésque hereticos transeamus.

CAP. LXIX.

Donatistæ siue Montenses vnde primùm orti. Quos suæ sectæ vel defensores vel schismaticos habuerint. Circuncelliones qui fuerint. Denique Donatistarum erroris capita tria.

aa iij.